

גלריה לקסוס ממוקמת במפלס התחתון של סוכנות המכוניות ששוכנת בבניין שהיה נטוש במשך עשרים שנה. בזמן זה שימש כמחסה לדיירי רחוב ונהיה לליבת סצנת הגרפיטי התל-אביבית.

גיבורת התערוכה היא אליס בארץ הפלאות, דמות דרכה האמנית מבטאת את ההרהור והבדידות. בציורים אלה האמנית למעשה נפרדת ממנה. כאן, היא איננה סימביוטית עם דיוקנה העצמי: אליסות מופיעות כרוחות רפאים, שיכתוב של זיכרון. עתה הן שבות מן המתים.

השילוב של טכניקת הצילום בציור מנכיח את היד הזרה: לראשונה האמנית עושה שימוש בצילום כמצע לעבודותיה. ללא כוונה תחילה הצילום מגיח בלב הרישום ומתנגד לו בו בזמן. בדומה להימצאות ציורי הגרפיטי שנעשו על ידי זרים שפלשו לבניין הנטוש, ששימש כבנק בעבר, הבניין אף הוא נושא את חותמת היד הזרה.

הרישומים נבעו מכמיהה לשחרור. לכן טכניקת הריסוס הלוכדת את הרגע החולף, האקראי, אפשרה חוויה פיסית אחרת מזו של הרישום האקדמי הסיזיפי בה האמנית עושה שימוש ניכר. מתחולל מעבר חד מרישום לריסוס מהיר שמטביע את הדימוי על הנייר ועל הקיר. כל שלבי היצירה טומנים בחובם רישום וציור. הכנת השבלונות היא היא הרישום הסיזיפי.

התערוכה מהווה מעין סקיצה – étude – על הצרחה הפנימית המבקשת להתפרץ. יציאה זו מתאפשרת על ידי הדהודה של מוסיקת הפופ בה:

לצד כל התכנים התורניים בהם אני עוסקת, שוכן שדה שלם של כופ, מוסיקה, קומדיות רומנטיות ושירים של הביץ' בויס ומריה קארי. אני רוצה לחבר לליבי צינור מלאכותי כמוהו כמבוך הכחול של נבכי הלב שבתוכו הלכתי ולומר אני מבינה.

ברישומים מככבת ילדה שמחפשת אמא ומתעקשת על אִמָּה.

המוטיבציה לעסוק בגרפיטי מקורה ברחוב שוקק החיים המנוגד לחלוטין לחלל תצוגה סטרילי. אמנות הגרפיטי מעבירה בזמן אמת את התנועה קונקרטית על גווניה הגשמיים. אין זמן לחשוב בלב הפעולה. שיטוט ללא פער שנפער ובו מתמלאות מחשבות. כך נחסמים הגעגועים. כבשירת מלו-פופ, הכיסופים על פני ציורי הקירות הם רכים, החלל פנוי לתחושה של הקלות הנסבלת.

הנופים ההרריים בקדמת הרישומים מתארים את המסע של האמנית אל יצוע של מנוחה, מקום בו המבט מורשה לחלום. בניגוד למלאכה המפרכת של עבודת הרישום, הטיפוס על ההרים המופיעים בתערוכה תם בנקודה זו. סיזיפוס שמלאכתו אינה נגמרת לעולם מוצא משכן בהר.

רחל פרליבטר

MELLOW POP

BY YIFAT BEZALEL

The Lexus Gallery is located on the ground floor of the car showroom in a building that has been abandoned for twenty years. During this time it served as a shelter for the homeless, as it became the heart of Tel-Aviv's graffiti scene.

The heroine of the present exhibition is Alice in Wonderland, a character allowing Bezalel to express her reflections and solitude. In these paintings the artist actually says farewell to Alice, as she no longer merges with what used to be her self-portrait: Alices appear in the form of ghosts transcribing memory. Now they are coming back to life.

By means of photography techniques the trace of a foreign hand is visualized: For the first time the artist bases her works on photography, as it emerges unintentionally amidst the drawing, while resisting it at the same time. Along the same line as the graffiti paintings that were made by strangers who squatted the abandoned building that used to house a bank, the building itself bears the mark of a foreign hand.

The drawings emerged from a desire to break free. Capturing the fleeting, random, moment, the technique of spray painting allowed a different physical experience than the Sisyphean task of academic drawing that the artist is used to. Hereby a sharp shift occurs from drawing to spraying that seals the painting onto paper and wall. All the stages of the creative process include painting and drawing, whereby the actual Sisyphean task consists in the preparation the stencil.

The exhibition is a kind of sketch – étude – on the inner scream that wants to burst out. This outburst resounds through the Pop tunes reverberating across the hall:

Besides all the biblical contents that I address in my work, there's a vast field of Pop, music, romantic comedies and songs by the beach boys and Mariah Carey. I would like to connect an artificial tube to my heart in whose blue labyrinth I am walking in order to be able to say 'I understand'.

In search for a mother, the girl featuring in the drawings insists on finding her own mother.

The motivation to use graffiti was inspired by vibrant street life that stands in sharp contrast to the rather sterile exhibition space. Graffiti art conveys the actual movement in all its corporeal nuances in real time. There is no time to think in the midst of action. Taking a stroll where no mind gaps are filling up with thoughts is how the artist blocked longing. Echoing "Mellow Pop" songs, the yearning expressed in the wall paintings is a soft one, vacating the space for a feeling of bearable lightness.

The mountainous landscapes shown in the drawings' foreground describe the artist's journey to a resting place where dreams are allowed. As opposed to the laborious task of drawing, the climbing of the mountains appearing in this exhibition comes to a halt at this point. Sisyphus whose work is never ending finds a dwelling place in the mountain.

Rachel Verliebter